

ทิศทางของการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษา

อัจฉรา วงศ์โสธร

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development/R+D) เป็นหัวใจของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา เนื่องจากการวิจัยเป็นการแสวงหาทางวิชาการเพื่อการปรับปรุงและควมก้าวหน้าของสาขาวิชา ในการปฏิบัติงานใด ๆ ถ้าขาดการวิจัย การปฏิบัติงานนั้น ๆ ก็เหมือนอยู่ในความมืด เพราะขาดหลักการพื้นฐานและวิถีทางสำหรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการประมวลความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาทางการเรียนการสอนภาษา คณะกรรมการประสานงานวิชาการระดับชาติของสถาบัน จึงมีมติให้มีการจัดการประชุมทางวิชาการเรื่อง “แนวโน้มของการวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2525 โดยมี การบรรยายและอภิปรายของวิทยากรจากสถาบันต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรมการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และวิทยาลัยครูธนบุรี

จากการประชุมทางวิชาการครั้งนี้ทำให้ได้ภาพเกี่ยวกับทิศทางที่ควรเป็นของการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาในต่างประเทศ ปัญหาและข้อเสนอแนะซึ่งจะขอนำมาประมวลสรุปไว้ในบทความนี้

ทิศทางของการวิจัย ควรจะให้ความสำคัญต่อการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. Language Acquisition ควรศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาว่าเป็นอย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนภาษาได้ดียิ่งขึ้น

2. Culture ควรทำความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมและคุณค่าของวัฒนธรรมที่มีต่อสังคม รวมทั้งวิธีการที่เหมาะสมเพื่อปรับความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมของชาติ

3. Teaching and Learning Process ควรมีการวิจัยนวัตกรรม (innovation) การเรียนการสอนภาษาหรือการค้นพบและเปลี่ยนแปลงใหม่ โดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนให้เปลี่ยนจาก Teacher-Centered เป็น Learner-Centered

4. Curriculum Evaluation ควรมีการวิจัยเรื่องความต่อเนื่องของการเรียนการสอนภาษาแต่ละระดับ และเพื่อคว้าบรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการศึกษาที่ตั้งไว้หรือไม่

ปัญหาของการวิจัย

การทำกรวิจัยด้านการเรียนการสอน ประสบปัญหาทางค่านบุคลากร เวลา ทุนทรัพย์ การบริหาร ความร่วมมือ และการประชาสัมพันธ์เผยแพร่

ด้านบุคลากร ส่วนใหญ่แต่ละหน่วยงานจะสนใจที่จะทำวิจัยมาก แต่ก็มีปัญหาทางด้านขาดความรู้ทางเทคนิคการวิจัย ตลอดจนขาดความรู้ทางด้านสถิติ

ด้านเวลา อาจารย์แต่ละสถาบันมีเวลาจำกัด ชั่วโมงสอนมีมาก และเวลาที่เหลือส่วนมากจะต้องใช้ในการเตรียมการสอน

ด้านการบริหาร ผู้บริหารของทุกสถาบันเล็งเห็นความสำคัญของงานวิจัย และให้ความสนับสนุนทั้งงานวิจัยระดับสถาบัน และงานวิจัยส่วนตัว แต่ก็มีปัญหาด้านขั้นตอนการขออนุมัติทำการวิจัย ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบัน ซึ่งจะต้องผ่านคณะกรรมการของแต่ละสถาบันที่เป็นเจ้าสังกัดไปจนกระทั่งระดับทบวง ฯ เพื่อตรวจสอบว่าจะซับซ้อนกับที่ศึกษาหรือไม่ โดยจะใช้เวลาประมาณ 1 ปี

ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ยังไม่มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษา และขาดการประสานงานในด้านการเผยแพร่ข่าวสารผลงานวิจัย ทำให้เกิดการวิจัยซ้ำซ้อน

ทางด้านทุนทรัพย์ทุกสถาบันไม่ค่อยมีปัญหาทางด้านนี้ เนื่องจากหาทุนวิจัยได้จากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น สถาบันภาษา สามารถขอทุนได้จากทุนรัชดาภิเษกสมโภช งบประมาณแผ่นดิน และเงินทุนสถาบันภาษา ซึ่งมีงบประมาณสำหรับอาจารย์ที่ทำกรวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-

วิโรฒ ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินและสภาวิจัย สำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล มีเงินอุดหนุนจากคณะ และจะให้ทุนวิจัยทุนละไม่เกิน 10,000 บาท

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

ด้านการประสานงานและเผยแพร่

– ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยไปสู่ระดับมัธยมและประถมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีสอน

– ควรมีหน่วยงานที่เป็นคลังข้อมูล (Data Bank) ที่จะเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยทุกระดับ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการวิจัย และเพื่อป้องกันการซ้ำซ้อน

– ควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ดีเด่นของแต่ละสถาบันขึ้น ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น นำบทคัดย่อ (abstracts) ของผลงานวิจัยนั้น ๆ มาลงเผยแพร่ในหนังสือวารสารต่าง ๆ หรืออาจจะรวบรวมงานวิจัยของแต่ละสถาบัน ส่งให้สมาคมครูภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Thai TESOL) เพื่อพิมพ์ลงในวารสารของสมาคม

– จัดทำบรรณานุกรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับ หรือมีหน่วยงานที่รวบรวมและวิเคราะห์ผลงานวิจัยของสถาบันต่าง ๆ ในรอบ 20 ปี

ด้านขอบเขตของการวิจัย ควรมีการกำหนดขอบเขตของการวิจัย

– แต่ละสถาบันควรแบ่งงานกันทำโดยทำการวิจัยในขอบเขตและเนื้อหาที่ต่างกัน เช่น สถาบันภาษา ทำในด้านการเรียนรู้ภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics) เป็นต้น หรือมีแผนแม่บทใหญ่ที่กำหนดแนวทางในการทำวิจัย

– ในการทำวิจัย ควรทำในหัวข้อใหญ่ และเป็นโครงการต่อเนื่อง เพื่อจะได้ทำการวิจัยเรื่องที่สำคัญ อันมีผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม

ด้านการฝึกอบรม

– ควรมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ทางการวิจัยในหมู่ที่ผู้มีความสนใจร่วมกันในเนื้อหาเดียวกัน

- ควรมีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของภาษาและวัฒนธรรมซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษา
- ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัย (research proposal) เทคนิคการวิจัย และสถิติเบื้องต้น

ในการประชุมวิชาการครั้งนี้ ผู้เขียนได้เสนอบทความประมวลทิศทางของการวิจัยทางการทดลอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาดังนี้ :-

ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การทดสอบภาษาควรจัดอยู่ในศาสตร์แขนงภาษาศาสตร์ประยุกต์ เพราะเนื้อหาวิชามีความคาบเกี่ยวระหว่างการวิเคราะห์ภาษา โดยใช้ระเบียบวิธีของภาษาศาสตร์ และวิธีการเรียนการสอน แต่ทว่าตามความเป็นจริงแล้ว การทดสอบทางภาษายังห่างไกลจากศาสตร์แขนงดังกล่าวมาก เนื่องจากความยึดติดอยู่กับระเบียบวิธีการวัดผลทางการศึกษา เช่น สถิติวิเคราะห์จากค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อถือได้และความเที่ยงตรงแบบคู่ขนาน เป็นต้น และยังมี การทดสอบที่ยังซับซ้อนด้วยสถิติ ทำให้ครูผู้สอนภาษาซึ่งไม่มีพื้นฐานทางสถิติขยาด และไม่เห็นความเกี่ยวข้องของการทดสอบ กับการเรียนการสอน (Alderson 1981) บ้างก็เห็นว่าการทดสอบเป็นเรื่องของการบริหาร ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแต่ประการใด การทดสอบจึงมิได้วิวัฒนาการตามวิธีการเรียนการสอนเท่าที่ควรจะเป็น

Spolsky (1975) ไล่ลำดับขั้นตอนของการวิวัฒนาการของการทดสอบว่ามี 3 สมัยด้วยกัน คือ สมัย Pre-Scientific ซึ่งมีการทดสอบแปลและอ่าน-เขียน โดยยึดถือแม่แบบภาษาศาสตร์กรีกและละติน การให้คะแนนก็กำหนดโดยผู้สอนแต่เพียงผู้เดียว โดยใช้วิธี impressionistic marking หรือ subjective grading

สมัยต่อมาคือสมัย psychometric-structuralist ซึ่งร่วมกับสมัยภาษาศาสตร์โครงสร้าง (Structuralist linguistics) และภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ (contrastive linguistics) และจิตวิทยาการเรียนการสอนแบบ behaviorism ซึ่งเห็นว่าพฤติกรรมทุกอย่างของคนและสัตว์เกิดขึ้นจากตัวกระตุ้น (stimuli) รอบ ๆ ด้านการทดสอบภาษาในสมัยนี้เน้นการวิเคราะห์ภาษาโดยใช้การทดสอบแบบจุดภาษา (Discrete-point test) เช่น สอบศัพท์ สอบฟังและแยกเสียงและสอบกฎไวยากรณ์เฉพาะเรื่อง ทั้งยังให้ความสำคัญทางสถิติวิเคราะห์ข้อทดสอบ ซึ่งเป็น การวัดผลของศึกษาศาสตร์

การทดสอบจึงเป็นเรื่องของนักจิตมิติ (psychometrician) มากกว่าครูผู้สอนภาษา ซึ่งไม่มีพื้นฐานทางสถิติ และทำให้เกิดว่าการทดสอบภาษาและการเรียนการสอนเป็นคนละเรื่องกัน

สมัยที่สามหรือสมัยปัจจุบันคือสมัย psycholinguistic—sociolinguistic—communicative ซึ่ง Morrow (1981) เรียกว่าเป็นยุค The Promised Land การทดสอบหันมาเน้นความจริงต่อสถานการณ์ที่ใช้ภาษาจริง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับภาษาศาสตร์เชิงสังคม (sociolinguistics) และวิธีการเรียนการสอนภาษา ซึ่งเน้นความสามารถในการสื่อความหมาย (communicative competence) ของผู้เรียน โดยใช้หลักการสอนแบบให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นโดยสื่อความคิด และความหมายทางภาษาได้ (Notional—Functional Approach)

ทิศทางของการวิจัยด้านการทดสอบภาษา ก็ได้หันเหไปจากการเน้นตัวค่าสถิติวิเคราะห์ของสมัยที่สอง เช่น การหาค่าความเชื่อถือได้แบบมั่นคงภายใน (internal consistency) และความเที่ยงตรงแบบคู่ขนาน (concurrent validity) เพราะสถิติวิเคราะห์ดังกล่าวยึดมั่นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง (sample group) และความเป็นมาตรฐานของเกณฑ์ภายนอก หรือแบบทดสอบฉบับอื่น ซึ่งอาจจะไม่มีความคล้ายคลึงแต่ประการใด กับแบบทดสอบทางภาษาที่เน้นเรื่องการสื่อความหมายเป็นสำคัญ แนวโน้มของการวิจัยทางการทดลอง จึงเป็นไปในเรื่องต่อไปนี้

1. การหา construct validity หรือความเที่ยงตรงเชิงทฤษฎีของข้อทดลอง
2. การสร้างแบบทดสอบทักษะรวม (integrative test) และแบบมหภาษา (macro—language) ซึ่งวัดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาทำเนียบ (register) ต่าง ๆ ลีลา (style) ต่าง ๆ และเพื่อวัตถุประสงค์ (function) ต่าง ๆ และการทดสอบการใช้ภาษาอย่างแท้จริง (production—performance test)
3. การทดสอบภาษาเฉพาะกิจ (specific purpose language Testing) เช่น ภาษาการธุรกิจ เพื่อการเดินอากาศ เป็นต้น
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อความ (Discourse Analysis) และการทดสอบลักษณะของภาษา เช่น ความเชื่อมโยงของเนื้อความ (linking) ความผสมผสานสัมพันธ์ของเนื้อความ (cohesion)

5. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาที่ไม่ลำเอียงต่อชนกลุ่มใด ๆ กลุ่มหนึ่ง ที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน (culture-fair language proficiency testing)

6. การสร้างแบบทดสอบทางภาษา และการกำหนดจุดตัดของคะแนน (cut-off score) ที่จะบ่งได้ว่าคะแนนที่ได้ นั้น หมายถึง ระดับความสามารถในการใช้ภาษาระดับใด เช่น งานสร้าง Objective-graded testing ของ Buckby (1981) เป็นต้น

7. การหาวิธีการวิเคราะห์ข้อสอบโดยสถิติวิธีใหม่ที่ไม่ยึดกลุ่ม (sample free) เช่น Rasch model

8. การวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถทางภาษาว่า มีด้านจิตใจความรู้สึกนึกคิด (affective Aspect) ปนอยู่ด้วยมากน้อยเพียงใดหรือไม่

9. ความสัมพันธ์ของการทดสอบทางภาษา และการเรียนการสอนภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่แยกออกจากกัน ไม่ได้ การทดสอบวัตถุประสงค์ขั้นสรุปการของการเรียนการสอน (outcome objective) และการทดสอบวัตถุประสงค์ขั้นปฏิบัติการการเรียนการสอน (enabling objectives) เพื่อเป็นการขยายความเกี่ยวกับทิศทางการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษา จึงขอแนะนำแนวทางของการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาตามที่สถาบันภาษาได้กำหนดไว้สำหรับแผนพัฒนา ระยะที่ 5 (2525-2529) เป็นโครงการแม่บทได้กำหนดให้เป็นเรื่องของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีสังเขปเนื้อหาของการวิจัยเป็น 5 สาขาวิชาลงไว้ในบทความนี้ ดังนี้

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (The Development of Teaching and Learning English as a Foreign Language)

1. วิธีการเรียนการสอนภาษา (Methodology)
2. จิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition)
3. การเรียนรู้ภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics)
4. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา (Language Testing and Evaluation)

5. การวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Language Policy)
 ยังมีรายละเอียดดังนี้ :-

1. วิธีการเรียนการสอน (Methodology)

การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการชั้นตอนแบบต่าง ๆ ของระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น การวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้การอ่านอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล กับการเรียนแบบมีผู้สอนทุกชั้นตอน การศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการฟังเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา กับการฝึกฟังเสียงโดยไม่ต้องใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยมีครูผู้สอนเปิดเทปประกอบการใช้ Tape Library ซึ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำไปฝึกฟังเองนอกเวลาเรียน

หัวข้อวิจัยสำหรับแผนพัฒนา ฯ ระยะที่ 5 ในสาขาวิชานี้ มีดังนี้

- 1.1 การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการประเมินผลบทเรียนฝึกเขียนสร้างขึ้น
- 1.2 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกฟังเสียงภาษาอังกฤษโดยระบบต่าง ๆ
- 1.3 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยการใช้วิธีการเรียนการสอนระบบต่าง ๆ

2. จิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition)

การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านเชาวน์ปัญญา ทักษะสติ แรงจูงใจ และขั้นตอนของการรู้ภาษาต่างประเทศและ bilingualism ซึ่งจะให้คำอธิบายเกี่ยวกับพื้นฐานทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษา และอิทธิพลของตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีต่อการเรียนรู้ภาษา

หัวข้อวิจัยสำหรับแผนพัฒนา ฯ ระยะที่ 5 ในสาขาวิชานี้ มีดังนี้

- 2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กับการสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล
- 2.2 การศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย ในระดับต่าง ๆ

- 2.3 การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย
- 2.4 การศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะ อ่าน เขียน และแปล และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทางภาษาที่คำศัพท์ และโครงสร้างกับทักษะในการสื่อและรับภาษา

3. การเรียนรู้เชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics)

การศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ทั้งในแนวตั้ง เช่น ระดับชั้นทางสังคม และในแนวนอน เช่น สาขาวิชาที่เรียนหรือประกอบอาชีพว่า มีความเกี่ยวข้องกับการทำเนียบภาษา (register) หรือลักษณะรูปแบบทางภาษา (style) ที่นักศึกษาไทยเรียนและใช้อยู่ว่าเป็นแบบใด และมีปริมาณเพียงใด

หัวข้องานวิจัยของแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 5 ในสาขาวิชานี้ มีดังนี้

- 3.1 รูปแบบภาษาอังกฤษต่าง ๆ (English Variety) ที่มีการจัดการเรียนการสอนในชั้นอุดมศึกษา
- 3.2 ความต้องการและความสนใจของนักศึกษาไทยในการใช้ทำเนียบภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา (Language Testing and Evaluation)

การสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัย เช่น แบบทดสอบสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดความก้าวหน้าในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ตลอดจนการประเมินผลโครงการแบบปฏิบัติการ (formative) แบบสรุปการขั้นตอน (interim summative) และแบบสรุปการ (summative) และการประเมินผลบทเรียนที่สร้างขึ้น

หัวข้อการวิจัยในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 5 ในสาขาวิชานี้ มีดังนี้

- 4.1 การประเมินผลรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรของสถาบันภาษา
- 4.2 การประเมินผลบทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของสถาบันภาษา
- 4.3 การสร้างคลังข้อสอบ โดยใช้ traditional model และ Rasch model

5. การวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการทางวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การสำรวจความต้องการให้มีการจัดตั้งหน่วยงานประสานงานระดับชาติ เพื่อดำเนินงานทางวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเพื่อกำหนดแนวทางของการจัดตั้งหน่วยงานประสานงาน ซึ่งจะรับผิดชอบทางด้านวิจัย และการบริการทางวิชาการด้านนี้

หัวข้องานวิจัยสำหรับแผนพัฒนา ฯ ระยะที่ 5 ในสาขาวิชา^๕ มีดังนี้

5.1 งานวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับบทบาทและสถานะของสถาบันภาษาในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

5.2 การกำหนดแนวทางสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลภายนอกของสถาบันภาษา

จากโครงการวิจัยหลักของแผนพัฒนายุคที่ 5 ข้างต้นจะเห็นได้ว่าหัวข้อปัญหาของการวิจัยเป็นไปในทางวิจัยประยุกต์มากกว่าการวิจัยบริสุทธิ์ ทั้งนี้เพื่อการทำผลวิจัยมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษา